

نقش زنان متخصص

در اجتماع

فرانک عربی

(کارشناس منابع انسانی شرکت سایپا دیزل)

■ لشغال:

در معنای جمعی، مجموع فعالیتهای اقتصادی یک ملت در ارتباط با افرادی که حائز شرایط کارند در بر می‌گیرد. اشتغال کامل به عنوان احراز اشتغال اقتصادی توسط تمامی افراد فعال است و زمانی تحقق می‌پذیرد که تمامی افراد واجد شرایط کار مفروض به داشتن فعالیتی باشند.

■ توسعه:

در معنای اخلاقی یا زیستی به معنای گسترش شکوفایی، بسط و رشد است. از

۱/۱۰ درآمد جهانی و ۱/۱۰۰ مالکیت ثبت شده اموال و داراییها را به خود اختصاص داده‌اند. مقایسه آمار و ارقام نشان می‌دهد، با اینکه نیمی از کل جمعیت جهان زنان هستند و سطح بسیار بالایی از ساعات کار انجام شده توسط آنان صورت می‌گیرد، با این حال میزان درآمد و اموال و دارایی آنها چقدر کم می‌باشد.

■ در ابتداء واژه‌های اشتغال و توسعه

تعريف می‌شود:

به دنبال اتمام دهه ۱۹۷۵-۸۵ که تحت عنوان دهه بین‌المللی زن نام‌گرفته بود، شاخه‌ای تحت عنوان زنان در سازمان توسعه و برنامه عمران سازمان ملل متحد در سال ۱۹۸۷ تأسیس شد. در جلساتی که در دهه میزبور توسط ۱۵۷ کشور عضو سازمان ملل متحد به منظور تبادل تجارب و اطلاعات مربوط به فعالیتهای زنان برگزار شد اطلاعات کلان زیر به دست آمد:

۱/۲ کل جمعیت جهان $\frac{2}{3}$ ساعت کار ثبت شده، کار انجام شده و $\frac{1}{3}$ ساعت کار ثبت شده،

نیافته امکان پذیر نخواهد بود.
ب) این نظریه معتقد به توسعه چند خطی است، هر کشور طبق ویژگیهای جغرافیائی - جمعیتی - اقتصادی و فرهنگی به طریقی توسعه می‌باید که بر حسب نقشهای ساختاری نظام اقتصادی - اجتماعی هریک تعیین می‌شود.

ج) کشورهای توسعه نیافته نه می‌توانند از الگوی توسعه کشورهای توسعه یافته برای خود استفاده کنند و نه عملاً استفاده می‌کنند. توسعه کشورهای جهان سوم به هیچ وجه از طریق تکامل درونی خودشان رخ نمی‌دهد، بلکه باید از نظام سرمایه‌داری جهانی قطع رابطه کرده و شیوه توسعه خاص را در پیش گیرند، یکی از نظریات مطرح شده نظریه وابستگی می‌باشد.

ویژگیهای جمعیتی زنان شاغل به کار در ایران

بر طبق سرشماری سال ۱۳۶۵ از حدود ۵۰ میلیون نفر مرد و زن ایرانی ۲۴۱۶۴۰۴۹ نفر یعنی در حدود نیمی از جمعیت کل کشور را زنان تشکیل می‌دهند.

با وجود افزایش حدود ۱۵۰٪ بر جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر در خلال سالهای ۱۳۳۵-۶۵ جمعیت فعال تا سال ۱۳۵۵ روند افزایشی داشته و در طول دهه

قابل می‌باشد، بدین معنی که همه کشورها باید طبق مراحل پیش‌بینی شده همان راه را طی کنند و راه دیگری برای توسعه و تکامل وجود ندارد.

در جامعه‌ای که فرستهای اشتغال با برخورداری از قابلیت انسان گسترش می‌باید، امکان دارد زنان بیشتر به مشاغل دسته دوم هدایت شوند. این امر به خاطر این است که زنان به آموزش و تربیت حرفه‌ای دسترسی کامل پیدا نکرده‌اند و هنوز هم از کار کردن در جامعه کاملاً مأیوس نشده‌اند. لذا این مشاغل را از روی نساجاری می‌پذیرند.

(د) اینها معتقدند که کشورهای توسعه نیافته کنونی باید از الگوی توسعه جوامع پیشرفت‌های صنعتی امروزی پیروی نمایند.

۲- نظریه‌های رادیکال

(الف) این نظریه معتقد به عوامل بیرونی است، بدین معنی که پدیده توسعه نیافتنگی را در ارتباط با عوامل بیرونی دانسته و معتقد است که این پدیده به نحوی از بیرون به این جوامع اعمال شده است و تا هنگامی که این عوامل بیرونی برقرار باشند توسعه کشورهای توسعه

دیدگاه اجتماعی، توسعه رشدی هماهنگ، همبسته، موزون در همه ابعاد مالی، روانی و معنوی می‌باشد.

بس تفاوت توسعه با رشد در گستردگی معنای آن است. در حالی که رشد به معنای بسط زیربنای اقتصادی است و توسعه نه تنها مضمون رشد بلکه مستلزم آن است که همه ابعاد مادی حیات به صورت هماهنگ شکوفا شوند و تنها رشد مادی به گستردگی فنون نیانجامد بلکه رشد مادی در خدمت انسان، تعالی و رفاه وی باشد.

۷- تئوریهای توسعه:

۱- نظریه توسعه

(الف) این نظریه معتقد به تکامل جوامع است بدین معنی که توسعه را در تکامل جوامع سنتی به سوی مدرن یا می‌نشینی به صنعتی می‌داند که مثلاً اسپنسر، دورکهایم، تونیس معتقد به دو نوع جامعه بودند که به نام جامعه سنتی و مدرن در مرحله تکامل از سوی یکی به دیگری جامعه هدایت می‌گردد.

(ب) این نظریه به عوامل درونی توسعه اعتقاد دارد. یعنی علت توسعه نیافتنگی جهان سوم در عوامل درونی مثل فقدان سرمایه، سطوح نازل تکنولوژی و عدم علاقه مردم این جوامع به توسعه یا ناآوری.

(ج) این نظریه به تکامل تک خطی

وضعیت زنان در جهان

زنان که اکثریتی از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند، سهم اندکی از فرصتهای توسعه‌ای را دارند. آنان اغلب از تعلیم و تربیت و کارهای بهتر و همچنین بهداشت محروم‌اند.

۱- سواد

زنان خیلی کمتر از مردان امکان با سواد شدن دارند. در جنوب آسیا نرخ سواد زنان حدود ۵۰٪ مردان است و در بسیاری از کشورها بدتر از این می‌باشد. در نیپال ۳۵٪ سیرالشون ۳۷٪؛ نیجر ۲۷٪ و در افغانستان ۳۲٪ زنان نسبت به مردان با سوادند. ۲/۳ زنان در بعضی از مشاغل مانند معلمی، مدرسی، پزشکی و پرستاری متوجه‌اند. از آنجاکه اگر نیروی انسانی در یک بخش متراکم شود نیروی کار ارزان می‌شود و رقابت جهت کسب آن حرفه بیشتر می‌گردد، لذا امکان دستیابی به شغل برای همه زنان موجود نیست و اغلب دچار یأس شده و در خانه می‌مانند.

۲- تحصیلات عالی

زنان در کشورهای در حال توسعه از مردان بسیار عقب‌تر هستند، در آفریقا زنان ۱/۳ مردان از تحصیلات عالی برخوردارند. حتی در کشورهای صنعتی آنان در فعالیتهای علمی و تکنیکی ضعیف هستند، چنانکه نسبت زنان به مردان در زمینه تحصیلات عالی در اسپانیا ۲۸٪، در اطریش ۲۵٪ و در کانادا این رقم ۲۹٪ می‌باشد.

۳- اشتغال

در کشورهای در حال توسعه، زنان فرصتهای کمی برای اشتغال و کار دارند. نرخ مشارکت آنان به طور متوسط ۵۰٪

لذا میزان فعالیت زنان کم می‌شود.

در کشورهای در حال توسعه، زنان فرصتهای کمی برای اشتغال و کار دارند. نرخ مشارکت آنان به طور متوسط ۵۰٪ مردان است. حتی وقتی آنان کار پیدا می‌کنند دستمزدشان خیلی کمتر است.

۶۵- ۱۳۵۵ کاهش یافته است. با توجه به رشد جمعیت، این کاهش اشتغال زنان کمی بعيد به نظر می‌رسد البته با کمی تأمل در شاخصهای سواد و تخصص و مهارت حرفه‌ای به نظر می‌رسد تا حدی توجیه شود. عمومیت یافتن تحصیل و به تبع آن دیر وارد شدن زنان به بازار کار می‌باشد.

نوع مشاغل زنان

براساس آمار سال ۱۳۶۵ تمرکز زنان در بعضی از مشاغل به چشم می‌خورد و این امر نشانگر آن است که عملاً امکان یافتن مشاغل متنوع دیگر برای ایشان نبوده و عدم حضور در مشاغل دیگر در کاهش میزان اشتغال زنان می‌تواند مؤثر باشد. تمرکز زنان بیشتر در مشاغل علمی و تخصصی است و در زیرگروه آن اکثربتی با معلمین، مدرسین، دندانپزشکان و پزشکان و دامپزشکان می‌باشد. با اختلاف زیادی در رده بعدی کارگران مشاغل تولیدی و امور حمل و نقل و در زیر گروه آن اکثربتی با الیاف‌کاران، بافتگان و کشبافنان هستند و در رده سوم کشاورزان، دامداران، جنگلداران قرار دارند.

طبق آمار، اکثربتی زنان شاغل، کارکنان مشاغل علمی و تخصصی می‌باشند و برای اینکه اینگونه مشاغل را کسب نمایند لزوماً می‌باید تخصصهای لازم را بیابند. به همین دلیل تا دریافت تخصصهای لازم وارد بازار کار نمی‌شوند،

در بیشتر کشورهای پیشرفته و در حال توسعه زنان در بعضی از مشاغل مانند معلمی، مدرسی، پزشکی و پرستاری متوجه‌اند. از آنجاکه اگر نیروی انسانی در یک بخش متراکم شود نیروی کار ارزان می‌شود و رقابت جهت کسب آن حرفه بیشتر می‌گردد، لذا امکان دستیابی به شغل برای همه زنان موجود نیست و در حالی که اگر دامنه نوع مشاغل را گسترده‌تر نماییم درخصوص مشاغلی که با روحیه زنان سازگاری بیشتری دارد در این زمینه رشد بیشتری خواهیم داشت. البته عمومیت یافتن سواد، تخصصهای بالا برای زنان، خود یکی از شاخصهای توسعه است که جامعه ما در این جهت گام مؤثری برداشته است.

زن به موقعیتهای مهم رسیده‌اند و تعدادی از زنان در میان مؤسسين احزاب اجتماعی هستند. درحقوق قانونی به طور کلی جامعه پدرسالاری ژاپن درحال تغییر درجهت شناسایی بیشتر زنان است. فقط در سال ۱۹۸۰ حقوق زنان ژاپنی از $\frac{1}{3}$ دارایی شوهرانشان به $\frac{1}{2}$ افزایش پیدا کرد.

تبیضات شغلی میان زنان و مردان
در یک اقتصاد آزاد در مرحله صنعتی شدن و توسعه شهرنشینی، بازار کار خصوصیاتی را پیدا می‌کند که وجه افتراق بین فعالیت اقتصادی زن و مرد در آن تجلی می‌گردد. در چنین مرحله‌ای فرصت‌های اشتغال در دو گروه مشاغل درجه اول و درجه دوم و با حاشیه‌ای تفکیک می‌شود. یکی از مظاهر کاملاً روشن این فرآیند دوگانگی جنسی از نظر اشتغال است. در نتیجه، در آموزش و تربیت حرفه‌ای و آینده شغلی اولویت‌ها را در مراحل مختلف آن که چنان مشهود است برای مردان قائل می‌شوند. معمولاً آموزش و تربیت حرفه‌ای تواناً در حرکتند و آموزش دسترسی به تربیت حرفه‌ای را امکان‌پذیر می‌سازد.

در جامعه‌ای که فرصت‌های اشتغال با برخورداری از قابلیت انسان گسترش می‌پابد، امکان دارد زنان بیشتر به مشاغل دسته دوم هدایت شوند. این امر به خاطر این است که زنان به آموزش و تربیت

انسانی قرار دارد، با این وصف در آن کشور هم بین زنان و مردان نابرابریهایی دیده می‌شود. شاخص توسعه انسانی در سال ۱۹۹۳ ژاپن را در مرتبه نخست قرار می‌دهد. اما در تبعیض جنسی ژاپن به شماره ۱۷ تنزل می‌پابد، زیرا نسبت سهم زنان در تعلیم و تربیت $\frac{2}{3}$ مردان است.

طبق آمار، لکثریت زنان شاغل، کارگنان مشاغل علمی و تخصصی می‌باشند و برای اینکه اینگونه مشاغل را کسب نمایند لزوماً می‌باید تخصصهای لازم را بیاپند. به همین دلیل تا دریافت تخصصهای لازم وارد بازار کار نمی‌شوند، لذا میزان فعالیت زنان کم می‌شود.

مردان است. حتی وقتی آنان کار پیدا می‌کنند دستمزدشان خیلی کمتر است. در جمهوری کره، دستمزد زنان فقط $\frac{47}{47}$ دستمزد مردان است. تبعیض در حقوق و دستمزد مشخصه کشورهای صنعتی هم است.

در ژاپن، زنان 51% حقوق مردان را اخذ می‌نمایند، زنان در واقع کارهای بدون مزد نگهداری بجهه و کارهای خانگی را انجام می‌دهند که درآمد ملی محسوب نمی‌شوند. در بعضی از کشورها هنوز زنان حق مالکیت دارایی را ندارند و آنان حق ندارند وام و قرض بگیرند. یعنی فاقد شخصیت حقوقی می‌باشند.

۴. بهداشت

زنان به طور متوسط بیشتر از مردان عمر می‌کنند اما در بعضی از کشورهای آسیایی و شمال آفریقا این تفاوت به چشم نمی‌خورد و حتی گاهی امید زندگی برای آنان کمتر است. به نظر می‌رسد ۱۰۰ میلیون نفر از زنان آسیایی در حال از بین رفتن هستند. یکی از خطرات برای سلامتی زنان تولد فرزندان است. مرگهای ناشی از زایمان در کشورهای در حال توسعه 15 برابر بیشتر از کشورهای صنعتی است.

زنان در ژاپن

على رغم اینکه در میان کشورهای دیگر در سطوح بالاتری از نظر توسعه

آنان بیشتر از حد متوسط توانا باشند و گروهی کمتر از آن ملاک قراردادن مدارک توسط کارفرمایان به علت سهولت و سرعت انتخاب و گزینش نیروهای مستعد مورد نیاز صنعت است و تازمانی که ملاک و ضابطه دیگری وجود نداشته باشد، مدارک به تنها یعنی متوسط تواناییهای افراد را نشان می‌دهد.

سطح درآمد خودشان بیشتر خواهد بود. چنانچه در بازار رقابت کامل دستمزد و درآمد براساس قدرت تولید و بهره‌وری نهایی نیروی کار تعیین شود، در واقع تواناییها و مهارت‌های افراد است که سطح دستمزد آنان را مشخص می‌نماید. از آنجا که قسمتها در شرایط رقابتی منعکس‌کننده کمیابی نسبی عوامل تولید می‌باشند، در این صورت درآمد یا دستمزد نیروی کار قیمتی است که حاکی از کمیابی نیروی متخصص و بهره‌وری بالای آن می‌باشد، دستمزد نیروی کار از طریق عرضه و تقاضای این نیرو در بازار تعیین می‌شود.

نتایج هشارکت زنان در اشتغال
۱- اشتغال زنان به کارهای غیرخانگی از بار تکفل می‌کاهد، این مسئله در کشورهای صنعتی بدین قرار است که هریک متکفل زندگی یک نفر است در حالی که در کشورهای در حال توسعه هر فرد متکفل زندگی ۴ نفر می‌باشد. کاسته شدن بار تکفل میزان درآمد سالانه را بالا می‌برد و یکی از شاخصهای توسعه میزان بار تکفل است. ۲- هرگونه افزایش فرصت‌های شغلی

شایان ذکر است که مدارک دانشگاهی نمی‌تواند ملاک بسیار مناسبی برای تشخیص تواناییهای نیروی کار مقاضی در صنعت باشند. این مدارک نشان‌دهنده متوسط تواناییهای فارغ‌التحصیلان است، چه بسا بسیاری از

حرفه‌ای دسترسی کامل پیدا نکرده‌اند و هنوز هم از کار کردن در جامعه کاملاً مأیوس نشده‌اند. لذا این مشاغل را از روی ناچاری می‌پذیرند.

نقش نیروی تحصیلکرده در افزایش تولید و بهره‌وری

نظریه سرمایه انسانی بر این اصل مبتنی است که آموزش، تواناییهای افراد را افزایش می‌دهد و از طریق ایجاد مهارت و تخصص در آنان بر قدرت تولید ایشان می‌افزاید. بهره‌وری میان کالا و خدمتی است که نیروی کار در هر واحد از زنان تولید می‌کند. آموزش از جمله عوامل مهمی است که بهره‌وری نیروی کار را افزایش می‌دهد.

به طور کلی آموزش از سه طریق بهره‌وری عامل کار را افزایش می‌دهد:

۱- افراد تحصیل کرده در واحد زنان، حجم کار بیشتری را انجام می‌دهند و کار آنان از ارزش والاتری برخوردار است.
۲- افراد تحصیل کرده می‌توانند منابع موجود را به گونه مطلوبتری به کار گرفته و بدین طریق تولید را افزایش دهند.

۳- افراد تحصیل کرده در شرایط مساوی، قادرند اختراع، اکتشاف و نوآوری بیشتری را انجام دهند که این نیز بهره‌وری را به سرعت افزایش خواهد داد. بنابراین هر قدر افراد از تحصیلات بیشتری برخوردار باشند، بهره‌وری تولید و

مهاجرت به شهر توسط مردان می‌گردد.
بنابراین سطح فرصت‌های اقتصادی برای زنان در نواحی شهری و روستایی عامل مهمی برای رسیدن به توزیع متوازن جمعیت بین شهر و روستا است.

بنابراین، اشتغال زنان در جامعه شهری و روستایی به جهت نوع مشاغل تا حدی متفاوت است، در سطح روستا هرچه آموزش حرفه بیشتر باشد و تجربه شغلی افزایش یابد و زنان همراه مردان در استفاده از تکنولوژیهای جدید مربوط به بهبود وضعیت کشاورزی و همچنین صنایع دستی آموزش‌های لازم را ببینند باعث رشد اقتصادی کشور خواهند شد.

در سطح شهرها هرچه زنان تحصیلات عالی و تخصصهای عالی داشته باشند و تخصصهای لازم جهت کسب مشاغل بالاتر را بیانند مؤثرتر خواهند بود، ایجاد کلاس‌های مختلف جهت آموزش مهارتها و کسب اطلاعات برای استفاده از تکنولوژیهای جدید شرایط بهتری را در اقتصاد کشور ما ایجاد خواهد کرد. به طور مثال آموزش زنان در زمینه‌های مختلف علوم کامپیوتر برای شرکتها و سازمانهای مختلف تولیدی و خدماتی و آموزشی نقش ارزش‌هایی در توسعه کشور خواهد داشت.

همانطور که در سیاستهای جمهوری اسلامی ایران یکی از وظایف دولت تشویق بانوان تحصیلکرده و متخصص با

**از آنجاکه اثر نیروی انسانی
در یک بخش متراکم شود
نیروی کار ارزان می‌شود و
رقابت جهت کسب آن حرفه
بیشتر می‌گردد، لذا امکان
دستیابی به شغل برای همه
زنان موجود نیست و اغلب
دچار پائس شده و در خانه
می‌مانند.**

زنان را به سوی کاهش باروری می‌کشاند و آگاهی آنان را از این امر بیشتر می‌نماید، کاهش باروری و کاهش رشد جمعیت درآمد سرانه را بالا می‌برد.

۳- سن ازدواج به جهت کسب شغل بهتر و داشتن تخصص و مهارت‌های لازم بالا می‌رود و این امر بر کاهش باروری مؤثر است.

۴- دسترسی مادران به فرصت‌های آموزشی بیشتر شده و این مسئله در رشد فرزندان تأثیر مثبت دارد.

۵- تقویت حس استقلال و تأثیر آن در افزایش تصمیم‌گیریهای زن در خانواده یکی از نتایج مشارکت زنان در اشتغال است.

۶- کمنگ شدن گرایش به داشتن پسر به عنوان تکیه‌گاهی در آینده برای مادر که این عدم توجه به داشتن اولاد ذکور تعداد موالید را کمتر می‌کند، بنابراین بر میزان باروری تأثیر منفی می‌گذارد.

با در نظر گرفتن این امر که مشارکت زنان در اشتغال فواید زیادی دارد باید آن را با توجه به ساختار اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی جامعه موردنظر مطرح کرد.

۷- یکی از اثرات مشارکت زنان مربوط به اثر آن بر تحرک جمعیت است. در بیشتر اقتصادهای کم درآمد به خصوص در نواحی شهری، بیکاری به عنوان یک مشکل اجتماعی و اقتصادی تلقی می‌شود.

بین کار تولید و کار خانگی را حذف می‌کند.

خلاصه مبحث

یکی از شاخصهای توسعه میزان فعالیت عمومی زنان می‌باشد که نیمی از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند. زنان می‌توانند جهت ارتقاء سطح توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور نقش عمده‌ای داشته باشند، اما متاسفانه در حالی که اشتغال مردان با مشکل مواجه است اشتغال زنان با صد چندان مشکل روپرورست. شرایط تبعیض آمیز در بدو ورود به شغل، نداشتن مهارت‌ها و تخصصهای لازم، امتناع کارفرمایان از استخدام زنان و... از جمله بالا رفتن میزان تحصیلات و ورود دیرهنگام به بازار کار مورد بررسی قرار گرفته است.

ضمن بررسی تئوریهای موجود در توسعه به این نتیجه رسیده‌ایم که کشورهای جهان سوم با توجه به خصوصیات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی خود باید از الگوهای توسعه استفاده نمایند. در حالی که به کارگیری زنان حتی در کشورهای توسعه یافته با مردان برابر نیست و حقوق و دستمزد آنان پایین‌تر می‌باشد، اطلاعات داده شده در مورد وضع زنان در جهان و در بعضی کشورها مانند ژاپن گویای این مطلب است.

نقطه‌نظرهای اقتصادی - سیاسی - اجتماعی و فرهنگی بین مادر شهر جهانی و مادر شهرهای ملی به وجود می‌آید و این دو در استثمار طبقات محروم مشترکاً اقدام می‌نمایند، به طوری که اگر بخش‌هایی از جامعه قادر به هماهنگی با سیر تکامل ساخت جدید نباشند سرانجام حذف می‌گرددند.

در رابطه با مسئله کار، این دیدگاه بر این باور است که روابط سلطه‌جویانه زن و مرد را بدون توجه به آنها در متن شیوه تولید نمی‌توان فهمید. از این نقطه‌نظر فهمیدن این که چگونه شیوه تولید بر زمان جهان سوم اثر می‌گذارد جزئی از سیستم بین‌المللی براساس وابستگی می‌باشد.

اگر سرمایه‌داری صنعتی زنان را از نقطه‌نظر اقتصادی به وابستگی می‌کشاند، سرمایه‌داری وابسته موقعیت آنان را مشکل‌تر می‌سازد، برخلاف تجربه اقتصاد سرمایه‌داری، سرمایه‌داری در کشورهای وابسته کارگران را به اندازه‌ای از کشاورزی بیرون می‌راند که بخش صنعت قادر به جذب آنها نیست، از خصوصیت این اقتصادهای وابسته رشد سریع بخش خدمات است و زنان مشاغلی را در این بخش احراز می‌کنند که دارای موقعیت پایین‌تر است. معمولاً در تولید ناخالص ملی تأثیری نمی‌گذارد این نظریه تفاوت

تجربه برای احراز سمت‌های مدیریت و مشاغل ستادی به منظور امکان استفاده از کارایی آنها در سطوح عالی اجرایی می‌باشد، همچنین تسهیلات لازم برای استفاده از تواناییهای زن کارشناس متخصص و تحصیلکرده می‌باید فراهم آید به گونه‌ای که اتمام آنان به ایفای نقش خود در خانواده و شرایط زندگی، منجر به کناره‌گیری از فعالیت اجتماعی نشود. (دوسیت و هشتاد و هشتین جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی).

به طور کلی اگر از بعضی تنگ‌نظری‌ها نسبت به زنان که در جامعه ما وجود دارد بگذاریم، شرایط تا حدودی برای مشارکت زنان در صحنه‌های مختلف فعالیتهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی موجود است که با توجه به دولت در این زمینه و آگاهی و حرکت خود زنان، این نیروی بالقوه به کار گرفته خواهد شد تا بتوانیم گامی در جهت توسعه برداریم.

میزان سواد زنان شاغل

فرانک یکی از نظریه‌پردازان وابستگی است که در توجیه نظری عقب‌ماندگی استدلال می‌نماید، که مراکز بزرگ سرمایه‌داری (مادر شهر جهانی) به رشد و توسعه مادر شهرهای ملی در کشورهای توسعه یافته کمک می‌نماید و از این فرآگرد، پیوندی عمیق از